

CARTA DE L'ALCALDE

Una Diada per donar veu a la ciutadania



ÀNGEL ROS I DOMINGO
PAER EN CAP

Lleida celebra la Festa Nacional de Catalunya i se suma a la reivindicació dels drets d'autogovern que representa l'Onze de Setembre. Amb la Diada Nacional, celebrem tot allò que hem estat capaços de construir plegats i manifestem què volem per al nostre futur, per seguir progressant.

La nostra ciutat inicia aquest dilluns les activitats amb què l'ajuntament vol donar tot el relleu a la commemoració de la Diada. Així, convidem la ciutadania a penjar la bandera catalana en balcons i finestres –senyeres que, a partir de demà, distribuïrem des de la Paeria–, a escoltar les reflexions del periodista Albert Sàez, que oferirà la conferència de l'Onze de Setembre, al Saló de Plens de la Paeria, *L'empoderament de la Catalunya digital*, i a ser participants, dijous, de la solemnitat de l'acte al Turó de la Seu Vella, que tindrà com a pregoner Manuel Lladonosa, historiador de referència i membre de l'equip que va impulsar la UdL en la seva època moderna. Abans, haurem rebut l'ANC, que ens lliurarà el seu manifest a la Paeria.

Aquests actes, juntament amb el tradicional concert de

la Banda Municipal o la ballada de sardanes són l'aportació de la ciutat de Lleida a una celebració que agermana els catalans i les catalanes i que tornarà a realçar la Seu Vella com a símbol de pau i de concòrdia, com a símbol de la potència històrica i actual de Lleida, en l'any que va acollir l'inici de la commemoració del Tricentenari.

Els darrers anys, com es va fer en els primers anys de la democràcia, el poble de Catalunya ha impulsat en l'Onze de Setembre les manifestacions multitudinàries i actes institucionals que han estat una crida real de la societat civil. La ciutadania ha posat veu, sentiment i presència a les aspiracions que els catalans i catalanes, nascuts aquí i a fora, han volgut reivindicar en cada Diada.

Les nostres reclamacions

d'autogovern, de finançament, de respecte a la llengua, a la cultura i a les institucions encara no han estat escoltades ni ateses com voldríem. Ens manquen els canals que facin possible que els catalans puguem defensar, en democràcia, les nostres ambicions de futur social, econòmic, cultural i de desenvolupament com a nació.

En aquest moment i sempre, Catalunya aposta pel diàleg, clau del sistema democràtic, com a l'instrument més vàlid per superar la difícil situació actual i fer passos endavant. Crec que d'una crisi institucional només se'n surt amb diàleg, pactes i donant veu als ciutadans per decidir el seu futur.

En la Diada, els catalans defensem els nostres drets com a poble, però també expressem la nostra preocupació per les injustícies socials que es mantenen. Són la conseqüència d'una crisi econòmica i, també, de polítiques nacionals i europees que fan que la crisi continuï afectant molts ciutadans, famílies i empreses.

La pèrdua d'elements bàsics de l'estat del benestar i dels serveis públics ha incidit, sobretot, en les classes mitjanes, en els més febles i en els joves. Els joves troben poques perspectives de futur en un període de canvi social que, de fet, haurien de protagonitzar des de les seves responsabilitats. Per això,

l'Onze de Setembre ha de ser, a la vegada, una jornada per a les reivindicacions socials.

Catalunya es construeix des de la Generalitat, des de la societat civil i des dels ajuntaments, amb capitals de referència, com Lleida, que ara commemora el 750 aniversari de la concessió de la Paeria per part del rei Jaume I. Lleida, en aquella època, com en moltes altres, va fer una contribució essencial en la construcció de Catalunya amb un govern munici-

pal fort. Un govern que s'estengué fins al final de la guerra de Successió, a Lleida, el 1707.

L'ajuntament de Lleida fa seu avui, i especialment aquest Onze de Setembre, el llegat d'aquesta antiga Paeria, del conjunt de les institucions catalanes i la ciutadania, que han impulsat Catalunya al llarg de la història. Que aquest Onze de Setembre refermi el compromís de totes i tots amb el progrés econòmic, social i polític de Catalunya.



D'una crisi institucional, només se'n pot sortir amb diàleg, pactes i donant veu als ciutadans i ciutadanes per decidir el seu futur

COL·LABORACIÓ

Lleida, capital dels canals

M. JESÚS PRIETO

PRESIDENTA DE LA COMISSIÓ D'HONOR

JOSEP DOLZ

PRESIDENT DE LA COMISSIÓ CIENTÍFICA

JAUME PORTA

SECRETARI DE LA COMISSIÓ ORGANITZADORA

CENT VINT-I-CINC experts internacionals s'han reunit a la UdL per posar en comú les seues experiències sobre canals. El motiu ha sigut el Congress on Industrial & Agricultural Canals, organitzat per la Fundació Universitat de Lleida, en ocasió del centenari de la Central del Canal de Seròs.

La construcció de canals s'ha dut a terme des d'antic, inicialment per eradicar la gana en àmplies regions, al permetre el reg i amb això augmentar la producció d'aliments. Amb el temps les funcions dels canals s'han anat diversificant: energia per als molins i batans, producció d'energia elèctrica, l'agroindústria i, recentment, servir d'espais de lleure i foment del turisme. Si es pensa

en el secarral que eren els Monnegres fins a l'arribada de l'aigua fa pocs anys, es tindrà una imatge de les terres del Pla d'Urgell fa un segle i mig.

Els canals han sigut i continuen sent els motors de l'economia i el desenvolupament social a moltes parts del món, al permetre que una població empobrida hagi pogut progressar, augmentar, tenir accés a la propietat de terres, en definitiva, assentar-se i viure dignament en un territori abans inhòspit. En l'actualitat, es veu clara la necessitat d'integrar les polítiques hidràuliques amb les industrials i les mediambientals. Sense ignorar la població local que pretengui beneficiar el desenvolupament, les seues necessitats, el seu coneixement

del territori, les seues mateixes solucions, tot això perquè les polítiques tinguin una acceptació social i, especialment, per tal que l'aplicació dels avanços tecnològics es realitzin amb una base marcadament ètica.

Davant del rebuig que produeix a certs sectors de la població la construcció d'aquest tipus d'infraestructures, es podria destacar la poca ombra que ofereix un arbret tot just plantat i la magnífica ombra

ocupa cada vegada més que sigui sostenible i inclusiu, una intensificació sostenible.

Les terres de Lleida ocupen una posició privilegiada al tenir el Pirineu com a reservori hídric que es renova cada any, la construcció dels múltiples canals que creuen aquestes terres han permès anar donant un salt qualitatiu en l'activitat econòmica i el desenvolupament social cada vegada que s'ha passat del secà al regadiu. Els estudiosos reunits en aquest

Tanmateix, en el moment de planificar-ho era necessari ser un visionari, ja que la construcció d'un canal és una acció que beneficiarà poc la generació que el promou i molt les futures generacions: es tracta d'un acte de solidaritat intergeneracional.

La millora del disseny i la gestió dels canals es beneficien actualment de les tecnologies digitals per poder realitzar mesures en continu, desenvolupar algorismes i models, gestionar el reg a distància o augmentar l'eficiència en l'ús de l'aigua de reg, entre altres aspectes. No obstant, les comunitats de regants han manifestat en el congrés la seua preocupació respecte a la inestabilitat de les polítiques de tarifació de l'energia i la inseguret jurídica. Això frena la presa de decisions a l'hora de realitzar inversions en la modernització de regadius.

Aquests són alguns dels aspectes posats en comú pels experts assistents al Congress on Industrial & Agricultural Canals, que té lloc a la Universitat de Lleida.

Els canals, motors de l'economia i el desenvolupament social, han permès assentar-se i viure dignament en un territori abans inhòspit

que oferirà al jardí en un futur. Dos visions, una a curt termini i una altra a llarg termini. Ja que l'aigua no és a tot arreu on es requereix, cal transportar-la i amb la seua arribada es crea un ventall de possibilitats: augmentar el benestar humà i promoure el desenvolupament econòmic d'una regió. Un desenvolupament que ara ens pre-

congrés han posat de manifest que això no té lloc d'un dia per l'altre: en el cas del Canal d'Urgell, eren altres temps, però va requerir uns 50 anys passar a una situació de win (els regants) win (l'empresa concessionària). Ara resulta fàcil afirmar "com de beneficiós ha sigut aquest canal", qualsevol que aquest sigui.